

DRNOVICE - KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

CHARAKTERISTIKA KOSTELA

V Drnovicích již ve 14. století za vesnicí na stráni zvaném „Hůry“ stávala kaple, patrně dnešní presbytář, o níž však jsou doklady až z roku 1521. Z kaple byl vybudován asi farní, (fara prý byla v domě, kde bydlí Tenorovi, ale jména kněží nejsou známá) později od roku 1627 filiální kostel Nejsvětější Trojice. Jeho výstavba se připisuje Ctiboru z Drnovic, který dal kapli stojící na tomto místě společně se svou manželkou Markétou z Náchoda přebudovat na kostel roku 1526 a v témže roce byl asi vysvěcen. Kolem kostela byl vybudován hřbitov. Kostel je jednolodní orientovanou stavbou s osazeným pětibokým kněžištěm se zákristií s trezorem (bezpečnostní schránka k ukládání cenných předmětů) a oratoří v patře. Loď je v obdélníkovém půdorysu s dvěma čtyřbokými kaplemi a s mohutnou hranolovou věží o výšce 34,2m v ose západního průčelí. Kněžiště je opatřeno jednou odstupněnými opěrnými pilíři s pultovou stříškou. Hladké fasády jsou v kněžišti prolomeny štíhlými lomenými okny, v lodi okny půlkruhovými, v kaplích půlkruhovými a nízkými okny s kulatým záklenkem. Ve zvonovém patře věže jsou velká okna s půlkruhovým záklenkem. Vstup do kostela je podvěžím zaklenutým valeně (šikmo) s výsečemi. Kněžiště je zaklenuto žebrovou hvězdicovou klenbou. Štíhlá žebra klínového profilu s dvojím výžlabkem se ve vrcholu protínají v hladkých talířových svornících a sbíhají do nízkých podseknutých patek. Na svorníku klenby kněžiště je malovaný znak Drnovských z Drnovic. Ve středním poli je páska s českým textem: ***Založen gest tento kostel skrze pana Ctibora z Drnowicz pani Markety z Náchoda manželky jeho Léta panie 1526.***

STAVEBNÍ ÚPRAVY

V 3. čtvrtině 17. století byla zaklenuta loď a přistavena zákristie s trezorem. Za faráře Jana Theodora Beera (1767 – 1788) byla opravena střecha kostela a instalována nová bání. Za faráře Václava Dorazila (1788 – 1817) se opět opravovala střecha a v roce 1792 byla vestavěna hudební kruchta. V roce 1796 byly místo starého pozitivu postaveny nové varhany s deseti rejstříky na klenutý (dříve dřevěný) kůr. Hudební kruchta je podklenuta plackami. Byly též zbudovány boční kaple a roku 1798 opraveny obě věže.

V letech 1833 – 1838 byl již kostel včetně věže nově pokryt šindeli, dostal místo gotické novou klenbu, místo cihlové dlažby kamennou, místo staré kaple, která byla proražena jako boční vchod, byla vybudována nová vlevo od hlavního vchodu, zřízen jeden depozitář s vlastním schodištěm a také byla renovovaná oratoř. Zákristie byla lépe upravena, potom co už dříve byl zazděn boční vchod na jižní straně a nový vchod byl zřízen proražením věže. Dílem novogotických úprav z roku 1880 získal kostel keramické pruty, ostění a kružby v oknech kněžiště, kruhová okna s rozetami v kněžišti a v bočních kaplích spolu s korunou věže.

.INTERIÉR KOSTELA

V kostele a kaplích je pět oltářů zasvěcených sv. Floriánovi, Panně Marii, sv. Andělu Strážnému, Svaté Rodině a hlavní oltář Nejsvětější Trojici. Zařízení je různorodé, oltáře pocházejí ze 70 – 80. let 17. století. Hlavní oltář v presbytáři s edikulovým retabulem. (část oltáře nad menzou, stolem s výtvarnou výzdobou) na němž jsou zasazeny obrazy sv. Trojice a Immaculaty (oba z 19. století) s dobrou řezbářskou prací ze 17. století na bočních konzolách, lemovány boltcovými křídly. Vedle na oltáři jsou umístěny sochy sv. Josefa a Alžběty, patrně z poloviny 18. století. U čelní zdi lodi je protějšková dvojice retabulových oltářů s prořezávanými boltcovými křídly a nástavci. Na levém oltáři sv. Rodiny je obraz od Josefa .Ladislava. Šichana z roku 1881, na protějším oltáři obraz Anděla Strážce od Jana A. Nevídala z roku 1740. Oba obrazy jsou novodobě uložené v nástavcích. V bočních kaplích vlevo je oltář sv. Floriana se sochami sv. Josefa a Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, vpravo oltář Panny Marie. Volně je umístěno sousoší Malé Kalvárie ze třetí čtvrtiny 18. století a dva obrazy, ilustrující články apoštolského vyznání víry, první z nich nese vnošení 1709.

V roce 1880 byla pořízena nová socha Panny Marie s Ježíškem od sochaře Josefa Rifessera z St. Ulrich, v Gröden v Tyrolsku 1,25 m vysoká. Byla posvěcena na svátek sv. Štěpána a umístěna v jižní kapli na oltáři. V roce 1881 byly pořízeny nové obrazy. :Obraz Nejsvětější Trojice byl umístěn na hlavní oltář. Obraz Svaté Rodiny byl umístěn na vedlejším oltáři a obraz Neposkvrněné Panny Marie na hlavním oltáři.

Křížová cesta byla zakoupena v roce 1886 a je dílem Řehoře Zavadila ze Znojma. Byla posvěcena 20. června o drnovické pouti Msgre. Antonínem Páralem, drnovickým rodákem. Družičky nesly obrazy v průvodu, který vyšel od stavení knězova bratra. Téhož dne byly dány

do užívání nové kostelní lavice, zhotovené lysickým stolařem Antonínem Fialou, darované drnovickou obcí.

Dne 10. června 1900 byla před velkými službami Božími lysickým farářem církevně posvěcena socha Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Sochu zakoupila paní Josefa Řehůrková, rozená Jašková Drnovice č. 18. Socha byla zhotovena také v dílně Josefa. Rífessera, řezbáře v St. Ulrich v Gröden v Tyrolsku. Byla umístěna na bočním oltáři na evangelní straně, který byl stejnou dobroditelkyní ozdoben dvěma pozlacenými stojany po třech svících a umělými kyticemi na svíce. Oltář je zasvěcen sv. Florianovi a je zde též umístěna socha sv. Josefa. Dne 14. října 1900 bylo konáno farářem lysickým před velkými službami Božími svěcení nové sochy Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Sochu dala svým nákladem zhotovit v dílně Josefa. Rífessera, řezbáře v St. Ulrich, v Groden v Tyrolsku paní Kristina Schwejová, rozená. Svobodová, vdova po c.k. podplukovníkovi, bydlící v Brně. Socha je umístěna na bočním oltáři na epištolní straně. Jako protější oltář je i tento okrášlen dvěma kovovými, bohatě pozlacenými stojany, které věnovala výše jmenovaná paní. 3. prosince 1939 o půl třetí odpoledne byla posvěcena nová socha svatého. Josefa. a za týden 10. prosince byla posvěcena socha svatého Judy Tadeáše.

Za pozornost stojí také několik náhrobních desek. Většina z nich připomíná bývalé majitele drnovického panství, rytíře Karla Josefa ze Schlögernu, jeho manželku Rosalii, Kateřinu a jejich děti. Jedna z náhrobních desek je nečitelná, kromě letopočtu 1522 a erbu. Pravděpodobně patří Marii Drnovické z Drnovic.(v zámku v Rájci - Jestřebí je stejná deska, ale čitelná)
Na základě doporučení II. Vatikánského koncilu došlo i v drnovickém kostele k úpravám liturgického prostoru.

Byla odstraněna ozdobná litinová mříž, oddělující presbytář od kostelní lodě. (byla použita v roce 1983 jako ozdoba kolem litinového kříže u kostela). Do rozšířeného presbytáře byl koncem srpna 1983 instalován středový obětní stůl. Podle návrhu kunštátského faráře P.Františka Bařky jej zhotovili Václav Křepela ze Zbraslavce. a Bedřich Jašek z Drnovic.

SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA

Přípisem biskupského Ordinariátu z 4. června 1909 č. 2795 bylo vyhověno přání drnovické obce a žádosti farního úřadu v Lysicích, aby se též v Drnovicích konala slavnost Božího Těla, a to vždy po svátku v neděli. Z nařízení úřadů byla slavnost Božího Těla, která připadala na 23.května 1940 přeložena na neděli 26. května. Průvod byl dopoledne v Lysicích a odpoledne v Drnovicích. V roce 1941 bylo Boží Tělo slaveno také v neděli. Při průvodu Božího Těla byla neobyčejně velká účast věřících.

ÚSILÍ O ZŘÍZENÍ DUCHOVNÍ SPRÁVY

Dne 26. září 1910 přijel do Lysic biskup Pavel hrabě Huyn a udílel sv. biřmování chlapcům farnosti lysické. V úterý udělil biřmování biřmovankám lysické farnosti a odpoledne všem biřmovancům farnosti bedřichovské. Cítuji: „Jeho Excelence zajel si též prohlédnout filiální kostel v Drnovicích a přesvědčiv se o náboženském smýšlení a horlivosti tamějších obyvatel, slíbil jim podporu při založení samostatné duchovní správy.“ Od té chvíle dějí se všemožné pokusy o založení fary a samostatné duchovní správy v Drnovicích.“ (lysická farní kronika str. 93). Také Jeho Milost, kroměřížský probošt, pozdější arcibiskup olomoucký ThDr. A. C. Stojan v letech 1910 – 1914 neúspěšně vedl velké úsilí o zřízení duchovní správy v Drnovicích. Využíval svého poslaneckého mandátu také k tomu, aby vymáhal podpory na stavby kostelů a ke zřizování duchovních správ. V pondělí dne 10. května 1914 byla ve farnosti generální vizitace. Citace z kroniky str 101. Biskup Huyn neúprosně stál na zřízení duchovní správy v Drnovicích. Požadoval po lysickém faráři P. Josefu Kociánovi (byl v Lysicích teprve tři roky) „**věztež, že spokojen nebudu, dokud v Drnovicích nebude samostatná duchovní správa**“ Je

zvláštní, že zrovna ukládal panu faráři, aby z benefičních příjmů sám podnik ten podporoval: Tento nesplnitelný požadavek jistě velmi rmoutil dobromyslného a velmi aktivního faráře, který 19. června 1915 zemřel.

KOSTELNÍ ZVONY

Ve věži kostela byly původně tři zvony, které tradičně symbolizovaly v katolických kostelech Nejsvětější Trojici.

První zvon měl průměr 87 cm, o hmotnosti 287kg a pocházel z r. 1512. Během roků používání pukl. Byl na něm obraz Nejsvětější Trojice a nápis: „Darováno Ctiborem z Drnovic.“ Od firmy „Hillierová, vdova & syn“ byl zvon přelit a posvěcen dne 26. května 1900 od brněnského biskupa Františka Saleského Bauera. Zvon byl zbudován nákladem obce Drnovice. Byl zavěšen 7. června 1900..

Druhý zvon měl průměr 74cm, hmotnost 227kg a pocházel z roku 1762. Byl na něm reliéf Kristus na kříži, pod ním sv. Jan s Pannou Marií., za nimi sv. Jan Křtitel. Odlil brněnský zvonář Liborius Martinů a měl šest renesančních uch.

Třetí zvon měl průměr 50 cm, hmotnost 70kg, letopočet 1519. Nápis: „Ctibor Drnovický Drnovice 1519.“ Na něm byl zobrazen erb pánů z Drnovic. Zvuk jasný, ladění a. Nápis, **Zdrávas Nejsvětější Maria Matko Boží**“. Oba první zvony byly odebrány v I. světové válce vojenskou správou a poukázán za ně obnos 2036 Kč. V Drnovicích zůstal pouze zvon nejmenší. Poněvadž jeden zvon v Drnovicích nedostačoval, objednal 16.4 1918 obecní úřad v Drnovicích u firmy R.Manoušek z Brna. zvon ocelový o hmotnosti 170kg. Nápis na zadní straně: pláště: „**Hvězdo mořská máti božská, bud' nám k nebi brána jistá, vojny, hladu moru chraň, škodit zlému Duchu braň**“. Na přední straně pláště je nápis: „**Svatý Jene oroduj za nás, zbudovala obec Drnovice za starosty Vincence Párala a faráře lysického Františka. Krchňáka L.P. 1918**“. Zvon byl posvěcen 19.11 1918. lysickým farářem P. Františkem Krchňákem před hrubou mší svatou.

2. května 1937 byla slavnost svěcení dvou bronzových zvonů. Po kázání Msgre Dr Skoupého, regenta alumnátu z Brna posvětil zvony arcikněz P.Mazal z Bořitova. **První** z nich věnoval P. Ludvík Mihola, rodák drnovický, o hmotnosti 385 kg a průměru 88cm, byl laděn na „aís“, **druhý**, který darovala rodina Barvíkova z Drnovic o hmotnosti 228kg a průměru 72 cm byl laděn na „cis“. Zvony byly vytaženy na věž a bylo jimi vyzváněno za padlé vojíny. Kromě toho byl v sanktusníkové vížce menší zvon z roku 1508

Ve II. světové válce si vojáci odvezli dva zvony z roku 1937 a zvon z roku 1519. Ten byl později vrácen zpět. V roce 1990 byly ulity zvony a zaplacený, ale nebyly dodány. To se uskutečnilo až v následujícím roce, kdy v sobotu 18. května 1991 posvětil Otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle tři nové zvony od firmy Tkadlec z Halenkova. Svěcení proběhlo před Lidovým domem v Drnovicích a odtud byly zvony v průvodu převezeny ke kostelu. Otec biskup sloužil pontifikální mši svatou za velké účasti věřících ze širokého okolí, i když celý den vydatně přšelo.

První zvon: svatá Anežka Česká nápis: „**Svatá Anežko oroduj za náš národ**“ ladění a1 hmotnost 435kg.

Druhý zvon: svatý Václav ladění c2, hmotnost 262kg nápis: „**Nedej zahynouti nám ni budoucím**“.

Třetí zvon, svatí Cyril a Metoděj ladění d2, hmotnost 202kg. Nápis: „**Dědictví otců zachovej nám Pane**“. Zvony jsou převedeny na elektrický pohon a hned v neděli 19.5 1991 jejich nádherný souzvuk hlásal Boží slávu do celého okolí a zval lid k bohoslužbám.

NEZVANÍ NÁVŠTĚVNÍCI

Drnovický kostel se musel vypořádat nejen z následky přírodních pohrom a zubem času, ale i s nevitánými hosty. Čtyřikrát ho navštívili také zloději. Z 22. na 23. května 1844 ukradli neznámí zloději kostelní nádobí (ciborium, kalich, konvičky, tácky, alby i rochetky)

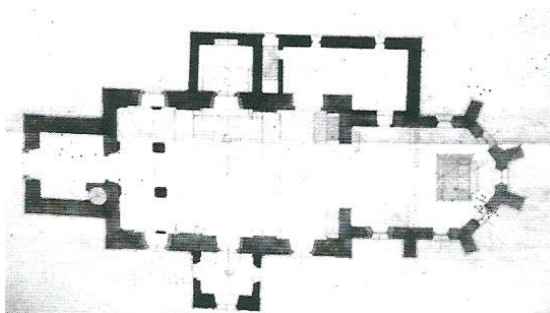
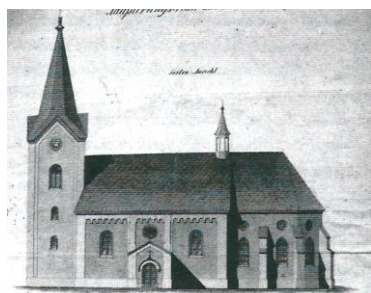
V září roku 1913 se vloupali zloději postranním vchodem vedoucím do márnice, kdy do dveří vyvrtali několik otvorů, vylomili část výplně dveří a otevřeli si zámek. Odcizili tři kalichy, monstranci a ciborium. Vznikla škoda 400k .Pojišťovna uhradila 340k. Pachatelé nebyli nikdy vypátráni..

V noci z 10. 3. na 11. 3 1991 rozbili neznámí vandalové spodní výplň mozaikového okna ze severní strany presbytáře a otvorem vnikli do prostor kostela. Odcizili 8 cínových svícňů, 2 bronzové svícny, 3 dřevěné sochy Panny Marie s Ježíškem (19. stol), Nejsvětější Srdce Ježíšova a Neposkvrněné Srdce Panny Marie, jeden kalich, dar po P. J. Hřebíčkoví z r. 1937 a obětní misku.

V noci z 5.4 na 6.4 1991 se tento čin opakoval. Byla rozbita další výplň okna. Odcizeny byly dva bronzové svícny, gotický korpus z kříže u ambonu, dvě dřevěné sošky (40cm vysoké) u svatostánku, dvě plátna křížové cesty, vylomen svatostánek. Hostie z ciboria byly rozházeny po koberci, ciborium nechali prázdné. Ve svatostánku hledali asi monstranci, kterou otec Horálek odvezl do Lysic na faru. Podle způsobu vloupání a stop zanechaných na místě, byli to stejní pachatelé, jako v prvním případě. Ani tentokrát se policii nepodařilo pachatele dopadnout. Škoda byla odhadnuta na 70 000Kč. Poněvadž kostel stojí mimo vesnici na hřbitově, bylo rozhodnuto vnitřek kostela proti dalšímu vykrádání chránit bezpečnostním signalizačním zařízením. Na návrh biskupství toto zařízení do kostela instalovala brněnská firma Fides za 48 750Kč. Pět gotických oken v presbytáři bylo na návrh architekta Ludvíka Kolka z Brna vybaveno mřížemi. Mříže zhotovil a do zimy usadil pan Rudolf Kubiček z Lysic. Aby byla křížová cesta úplná, namaloval dva chybějící obrazy místní rodák pan Michal Fojt. Mřížemi a bezpečnostními závorami byly zabezpečeny i kostely v Lysicích a v Bedřichově. V roce 2008 byla provedena renovace zabezpečovacího zařízení.

NEJVĚTŠÍ OPRAVY VĚŽE A STŘECHY KOSTELA

14. května 1862 udeřil blesk do věže kostela a požár ji částečně zničil. 28. srpna 1865 byla věž nejen kvůli poškození požárem, ale sešlostí rozebrána a zcela nově postavena. Dnešní nová věž je osmihranná dřevěná pyramida, nákres ke stavbě věže zhotovil Kajetán Vašíček ze Žerůtek (viz. obrázek) a práci vedl Čeněk Martínek, tesařský mistr z Lysic. Věžní zeď byla zvýšena o 8 střeviců (jeden střevec je 12 palců, 2,54cm, tj. necelých 2,5m -243,84cm). František Kesler z Moravské Třebové pokryl věž šífrem. Stará bání , která byla poškozená, ohněm. Ze staré bání byly vyjmuty dva spisky s křížkem a agnůstkou z roku 1748. Spisky byly přečtené a s novým spisem vloženy v plechové schránce do bání. Bání není nová, nýbrž původní z roku 1748. V Brně byla opravena za 8 zlatých a za 50 zlatých pozlacená. Bání s křížkem byla posvěcena a 9. října 1865 za velké účasti farníků a dítek na vrch věže umístěna. Oprava byla provedena za 1000 zlatých.

Při opravě střechy v červnu 1926 bylo shledáno, že obě bání jsou naprosto sešlé a byly pořízeny nové, zhotovil je lysický klempíř Antonín Hruška.

Na jaře roku 1949 byla dána nová krytina na střechu kostela.

V roce 1965-6 oprava střechy kostela a oplechování věže, opravena fasáda.

V roce 1969 proveden nátěr věže.

V roce 1973 byla provedena oprava střechy. Břidlici, která není k dostání, opatřili kostelní hospodáři v Bedřichově, kde ji sami sundali a odvezli, když se opravoval bedřichovský kostel.

V roce 1974 byla opravena krytina na kostele a obnoven nátěr věže.

V roce 1983 opět natřena věž..

V letech 1987 – 9 byla provedena generální oprava střechy kostela, včetně opravy krovů. Břidlicová krytina byla nahrazena plechovou z mědi a byly instalovány hromosvody,

Na krovky byly připevněny desky opatřené speciálním nátěrem, připevněna lepenka a měděný plech. Spotřebovalo se 100kg měděných hřebíků. Plocha střechy je 900 metrů čtverečních.

V roce 2009 byla provedena oprava věže - výměna vadných trámů.

V roce 2015 byla dokončena výměna vadných trámů, oplechování věže měděným plechem, nalíčení věže asi za 2 014 270 Kč

DALŠÍ OPRAVY KOSTELA

V letech 1821 – 7 byla vyměněna okna za 207 zlatých.

V roce 1880 malíř Eduard Vrbický z Brna vymaloval kostel.

V roce 1881 konzervátor a malíř Johan Klíč z Nového Rusína u Slavkova. opravil hlavní oltář, vedlejší oltáře a kazatelnu. Byly pořízeny nové obrazy, na hlavním oltáři obraz Nejsvětější Trojice a Neposkvrněného Početí Panny Marie (Immaculaty), ostatní obrazy byly opraveny. Při opravě vedlejšího oltáře na pravé straně na zadní straně ozdobných dubových řezb bylo napsáno, že oprava byla započata dne 8. july I.F.L. malíř Tissnowsky 1683 dne 29. july dokonáno. Bohužel dřevo bylo zničeno červotočem, takže muselo být odstraněno. Ze stejného důvodu musel být nahrazen starý svatostánek novým. Rovněž bylo odstraněno dřevěné zábradlí na kazatelně a nahrazeno kovovým, ulitým v blanenských železárnách. Oprava stála 845 zlatých. Hrabě Quido Dubský přispěl částkou 300 zlatých.

V červenci roku 1903 dala obec Drnovice svým nákladem kostel zvenku důkladně opravit. Na příkaz vojenské správy bylo stavitelem varhan vyňato 5.3 1918 v Lysicích 27 cínových píšťal o hmotnosti 39,5kg a v Drnovicích také 27 píšťal o hmotnosti 15,5kg.

V roce 1923 byly zakoupeny nové píšťaly, varhany opraveny a přeladěny .panem Čapkem z Letovic za 1200 zlatých. K prvotinám (primici) P. Bohumila Buriana v roce 1929 byl zrestaurován presbytář a provedeny opravy omítek. Pod omítkou byly odhaleny různé poznámky psané v latině i v češtině. Jednalo se o citáty z písma, přísloví a jména návštěvníků. Je i poznámka, že v nejstarší době byla pouze kaple tj. nynější presbytář i s oratoří na níž sídlil “poustevníček,” kterému se činí ve starých zápisech zmínka (viz strana 129 farní kroniky). Dne 1. 3. 1940 byl opraven a pozlacen hlavní oltář za 15 000 korun firmou Ruber Brno. Do zdi za oltář byla vložena větrací okénka za 3000 korun. Vnitřní malba od Josefa. Klímy z Černé Hory nebyla pro vlhké zdivo dokončena.

V roce 1934 byl vymalován presbytář i z venku za 8000 korun.

Po ukončení II. světové války v roce 1945 byla instalována nová barevná (vitrážová) okna s obrazy hlavních českých patronů a svatého Ludvíka, které daroval drnovický rodák P. Ludvík Míhola, farář, katecheta v Tasovicích u Znojma.

Na jaře roku 1946 byla v kostele provedena elektrická instalace s mnoha reflektory a třemi lustry za 50 000 Kč

V roce 1967 byl vymalován kostel.

V roce 1970 byly předělány věžní hodiny na elektrický pohon stejně jako zařízení na vyzvánění.

V roce 1972 bylo konstatováno, že vnitřek kostela je ve špatném stavu. Bylo přikročeno k postupným opravám. Opravy oltářů a soch prováděl restaurátor Ladislav. Josef. Kozány z Jihlavy částečně ve svých dílnách, na místě samém nebo na faře v Lysicích. Nejprve byl opraven památný kříž v předsíni a sochy Bolestné Panny Marie a sv. Jana. Na hlavním oltáři byl opraven svatostánek, kazatelna byla před opravou velmi sešlá, křížová cesta byla opravena a znovu instalována. Byly opraveny též sochy sv. Floriána, Panny Marie s Ježíškem, dva adorátoři – andělé, sochy Neposkvrněného Srdce Panny Marie a Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše. Nejvíce práce bylo s opravou bočních oltářů, které byly podle záznamu v kronice opraveny v roce 1881, (viz výše). Všechno bylo rozebráno, zpevněno a nově mramorováno nebo zlaceno. Jsou z dubového dřeva a na pozlacení těchto řezb bylo spotřebováno 750 folií zlatého kovu. Při poslední opravě v r. 1881 do středu těchto řezb byly dány nevhodné papírové obrázky sv. Aloise a sv. Antonína. Byly nahrazeny Srdcem Pána Ježíše a Srdcem Panny Marie. Obraz Anděl Strážný na levém oltáři je z r. 1740 (Joan a Nevídal fecit). Byla opravena mozaiková okna. V roce 1975 se provedla oprava varhan. Zdivo na severní straně kostela bylo zasypáno do výše jednoho metru, všechna voda z okapů volně stékala a vnikala do základů. Tím byl kostel velmi vlhký. Nejprve byla postavena nová opěrná zeď na severní straně, aby terén hřbitova byl oddělen od kostela. Kolem celého kostela byla vybudována kanalizace.

V roce 1976 byla provedena nová přípojka el. instalace a připojeno pět akumulčních kamen. V roce 1977 dokončena el. instalace a opravena malba uvnitř kostela a zabudovány nové dubové dveře

V roce 1981 byl instalován rozhlas.

Věřící z Drnovic žádají, aby i do jejich filiálního kostela byla dána dlažba. Nechtějí nijak zůstat pozadu za farním kostelem (str.164 farní kroniky). Proto byla na izolaci zakoupena lepenka a již v únoru roku 1983 byla dodána nová dlažba a započaty práce s jejím položením. Po uložení dlažby bylo zhotoveno podium, na které se připevnilly opravené a nalakované lavice. Pod kůr se instalovaly lavice, které Otec Horálek zajistil v nějakém klášterním kostele. Pan Rudolf Kubiček zhotovil k hlavnímu vchodu kovovou bránu, aby se v létě mohl větrat vnitřek kostela. Byl zakoupen nový koberec. Veškeré výše uvedené práce byly ukončeny do začátku srpna, kdy si obec Drnovice připomínala 750 let od první historické zmínky.

V roce 1988 se provedlo podbití stropu na kůr.

V roce 1989 byly nainstalovány hromosvody a nalíčen kostel, další rok líčka se znovu opravovala.

V roce 1992 byla dovezena z Lysic nová vývěsní skříňka pro informování farníků a vrácena v roce 2011, protože při opravě prostranství před hřbitovem byla umístěna nová moderní skříňka. V roce 1998 bylo instalováno ústřední topení, plynofikace kostela a vymalován kostel.

V roce 2000 byla opravena venkovní fasáda. Děkovná mše svatá za veškeré provedené práce byla sloužena 27. 8. 2000 generálním vikářem brněnské diecéze Mons. Jiřím Mikuláškem.

V roce 2005 - zbudována zpovědní místnost, zdvojena okna a toalety.

V roce 2006 byly opraveny varhany.

V roce 2010 byla opravena podlaha na kůru. Nové dveře a zárubně zhotovil pan Randula.

V roce 2013 při havárii vody na toaletách, byl vyplaven kostel, muselo se měnit obložení za zadními lavicemi a opravovat vstupní dveře

V roce 2017 byla opravena fasáda a nalíčen kostel, asi za 350 000 Kč

OSTATNÍ UDÁLOSTI

Dne 12..7. 1922 postihla náš kraj průtrž mračen, která způsobila povodeň. Nebylo pamětníka většího přívalu vody a mnoha škod na majetku.

Dne 28.9 1930 byl otevřen Lidový dům.

Dne 2.5 1937 Omladina z kunštátska a tišnovska se zúčastnila 2. pouti do Sloupu

Dne 27.6 1937 po mši svaté v Drnovicích. byla svěcena motorová. stříkačka

Dne 4.5. 1938 Omladina z olešnicka, kunštátska se v Lysicích spojila s Černovicemi a odjeli na pouť do Sloupu

Kostel Nejsvětější Trojice v Drnovicích je zařazen do seznamu nemovitých kulturních památek okresu Blansko

KNĚŽÍ, POCHÁZEJÍCÍ Z DRNOVIC

1.) BARVÍK JAROSLAV (1871 – 1922)

Narozen 2. 5. 1878 v Drnovicích, byl po absolvovaných studiích v Brně vysvěcen 28. 7. 1901 biskupem Thdr. Františkem Saleským Bauerem. První mši svatou sloužil v kostele ctihodných sester sv. Karla Boromejského v Brně v Údolní ulici 30. 7. 1901. V Drnovicích sloužil mši svatou 4. srpna 1901. Nastoupil jako druhý kooperátor do Bystřice nad Pernštejnem. Později jako kooperátor v Bučovicích, 1921 – 1922 farářem v Adamově, zemřel 28. 6. 1922 v Drnovicích.

2.) BURIAN BOHUMIL (1904 – 1958)

Narozen 5. 11. 1904 v Drnovicích, vysvěcen na kněze 5. 7. 1929, kooperátor v Lysicích od 1. 8. 1929 do 1.2. 1930. Po vojenské službě nastoupil jako administrátor v Černé Hoře, potom v Obyčtově a Netíně, odtud odešel jako kaplan do Velkého Meziříčí, kde působil od 1.9. 1931 - 1935. V letech 1935 – 1937 působil v Kunštátě, Vrátil se do Velkého Meziříčí-jako zástupce nemocného faráře P. Skácela, který zemřel v noci, krátce po příchodu německých vojsk do města 15. března 1939. P. Burian dal zvonit velkými zvony a vyvěsit černý prapor na kostele i na faře. Okupanti se domnívali, že je to kvůli nim a farář byl odvezen na radnici a vyslýchán pro urážku německého vojska. Vše e vysvětlilo. Stal se farářem a působil zde až do smrti 29. 4. 1958. Měl pozitivní vliv na mládež a věřící Velkomezeříčská fara se stala v té době kulturním střediskem, kde se scházela velkomezeříčská inteligence. Za to nebyl oblíben u KSČ a církevních tajemníků. Byl na něj vyvíjen silný protináboženský nátlak. Jeho pohřeb se stal velkou lidovou manifestací proti režimu. Zúčastnilo se ho přes sto kněží a několik set přátel z města a okolí.

3.) HŘEBÍČEK JAN (1912 – 1977)

Narodil se 25. 11. 1912 v Drnovicích na kněze vysvěcen v roce 1937, kaplanem v Olešnici, v letech 1939 – 1946 byl farářem v Prosetíně, 1946 – 1950 v Nedvědicích nad Pernštejnem. V letech 1950 – 1952 vězněn v Hájku u Prahy, v letech 1952 – 1960 farářem v Domašově u Brna, 1960 – 1971 v Rozsochách, 1971 - 1975 byl farářem v Kuřimi. Zemřel v Podolí u Brna jako důchodce 20. 10. 1977. Na všech působištích se projevoval jako aktivní budovatel. Proto byl sledován STB.

4.) MIHOLA LUDVÍK (1870 – 1954)

Narodil se 17. 12. 1870 v Drnovicích v rodině hostinského. Vysvěcen na kněze v Brně, prvotiny slavil v Drnovicích 15. srpna 1893. Kooperátor a farář v Tasovicích na Znojemsku. Byl též katechetou, zemřel na odpočinku ve Znojmě 7. 10. 1954. V roce 1937 věnoval zvon o hmotnosti 385kg a průměru 88cm, byl laděn na „ais“ V roce 1945 na své náklady pořídil do kostela vitrážová okna.

5.) PÁRAL ANTONÍN Msgr (1828 – 1911)

Narodil se v Drnovicích 5. 4. 1828, vystudoval nižší německé gymnázium a piaristické vyšší gymnázium v roce 1847 v Litomyšli. Po maturitě vstoupil na filosofický ústav v Litomyšli. V roce 1852 ukončil teologická studia a byl vysvěcen na kněze. Stal se kaplanem v Černovicích a potom 49 roků působil v Ořechově u Brna. Vybudoval tam nový kostel a za zásluhy byl

jmenován konsistorním radou a za své zásluhy o farnost byl poctěn titulem Msgr. Byl též vyznamenán řádem císaře Františka Josefa I. a zlatým záslužným křížem. Byl předsedou hospodářského spolku a působil v různých kulturních institucích. Přispěl k oživení folkloru v Ořechově a k obnovení tradičních Královniček a starých lidových tanců. Už za jeho života mu drnovičtí 19. 12. 1888 udělili „*Diplom čestného občana obce Drnovice*“. 20. 6. 1885 o pouti. v Drnovicích posvětil obrazy křížové cesty. Zemřel 3. 3. 1911.

6.) PEŘINA EMIL (1891 - ?)

Narodil se 17. února 1891 v Drnovicích, na kněze byl vysvěcen v roce 1916. Po první světové válce odepadl od kněžského stavu

7.) SETNIČKA FRANTIŠEK (1867 – 1926)

Narodil se v Drnovicích 8. srpna 1867, vysvěcen na kněze v roce 1890. Primiční mši svatou sloužil 3. srpna 1890 v Drnovicích, kázání měl Msgr.. Antonín Páral. Nastoupil jako kaplan do Telče. V letech 1901 – 1911 byl farářem v Předíně, v letech 1911 – 1926 v Horních Borech u Velkého Meziříčí a v Okříškách. Zemřel 25. září 1926.

8.) SEDLÁK RUDOLF (1871 – 1934)

Narodil se 1.2. 1871 v Drnovicích, na kněze vysvěcen v roce 1895. V letech 1904 – 1932 působil jako farář v Prušánkách a 1932 – 1934 v Sulkovci. Zemřel 23.2. 1934.

9.) ŠURÝ OSVALD (1888 – 1952)

Narodil se 9. 8. 1888 v Drnovicích, na kněze vysvěcen 20.7.1913, primiční mši sv. sloužil 27.7. 1913 v Drnovicích, kaplanem ve Velkých Němčicích okres Uherské Hradiště. V letech 1924 – 1932 farářem v Sulkovci, 1932 – 1936 nemocen, žil ve Střelcích u Brna, 1937 – 1942 farářem v Sebranicích. Zemřel na odpočinku 18. 6. 1952

10.) VLACH FRANTIŠEK (1861 – 1926)

Narodil se 24. 5. 1861 v Drnovicích – na Pohodlí, vysvěcen na kněze v roce 1886. V letech 1901 – 1926 byl farářem v Dambořicích. Zemřel 18. 2. 1926.

11.) VLACH FRANTIŠEK (1912 – 1971)

Narodil se 30. 10. 1912 v Drnovicích, vysvěcen na kněze v roce 1937, primiční mši svatou sloužil 11.7. v Drnovicích. Byl kaplanem v Náměšti nad Oslavou. V letech 1953 – 1962 byl administrátorem ve Vlasaticích, Branišovicích a v Troskotovicích. V letech 1962 – 1971 administrátorem v Ostravačicích a exkurendo ve Veverských Knínicích. Zemřel 29. 12. 1971.

12.) VLACH ARNOŠT (1920 – 1979)

Narodil se 20. 5. 1920 v Drnovicích, vysvěcen na kněze v roce 1945. Primiční mši svatou sloužil 27. 7. 1945 v Drnovicích V letech 1952 – 1956 administrátorem v Tvrdonicích, 1956 – 1959 v Cizokrajově a Starém Hobzí, 1959 – 1967 v Kamenici u Jihlavy a od roku 1967 v Klenticích a Perné u Mikulova, zemřel 11.12. 1979.

SOCHY A KŘÍŽE V DRNOVICÍCH

1.) Kříž železný na pískovcovém podstavci na jižním rohu hřbitovní zdi byl postaven nákladem Antonie hraběnky Dubské v roce 1827. Kříž byl posvěcen 13. 6. 1827. Dříve stál na téže místě kříž dřevěný z roku 1801 od rychtáře Cunta. Okolo kříže je umístěna litinová ohrádka, odstraněná z drnovického kostela při úpravě liturgického prostoru roku 1981

2.) Kříž litinový s Kristovým tělem na pískovcovém soklu „v Loučkách“ na kraji obce směrem na Lysice, nákladem občanů drnovických postaven r. 1872. Na stejném místě stál dřevěný kříž v roce 1802 posvěcený.

3.) Kříž litinový na pískovcovém soklu vedle silnice z Drnovic do Zbraslavce, na hranicích drnovických a zbraslavských. Postaven na základě poslední vůle mlynářky Marie Mazačové z Drnovic r. 1833. Byl udržován úroky nadace křížové při drnovickém kostele zřízené.

4.) Socha sv. Floriána kamenná, na návsi v Drnovicích před domem č. 35 – postavena nákladem majitelů domu toho čísla rodiny Venců, Páralova r. 1840 – opravena 1895. Barokní charakter sochy datuje její vznik dávno před rokem 1840. (na podstavci je rok 1743)

5.) Pískovcová socha sv. Antonína Paduánského původně stála u dolního mlýna Valcha č. 70, který tehdy patřil rodině Pařízkové. Mlynář Pařízek, který dal sochu postavit v roce 1743, zemřel už 26. června 1746 ve věku 46 roků. Na soše je latinský nápis, v překladu

„Svatému Antonínu Paduánskému, svému stálému ochránci postavil Josef Pařízek“.

Od dolního mlýna byla socha po restaurování koncem 20. století přemístěna na důstojné a esteticky působivé místo k rybníku východně od tvrze, protože byla často poškozována vandaly, dokonce byla kdysi povalena na zem

6.) Socha Jana Nepomuckého na mostě drnovickém, z litiny na kamenném podstavci zbudována z milodarů občanů drnovických v roce 1882. Socha zobrazuje v tradiční kompozici kněze v rochetě a kožešinovém plášťu, se štolou a biretem na hlavě. V pravé ruce dosud světec drží mučednickou palmu vítězství, bohužel kříž v rukou a pět zlatých hvězd nad světcovou hlavou byly pověstným zubem času zničeny. Cena sochy i s podstavcem činila 423 korun. Byla odlita v železárnách v Blansku. Dříve stála dřevěná socha ve zvláštní kapličce před domem, která však pro svoji chatrnost byla odstraněna.

7.) Socha Panny Marie litinová na mostě proti sv. Janu Nepomuckému byla zbudovaná roku 1898. Nápis: **„Na památku jubilea sv. Otce LVA XIII. Věnuje obec Drnovice“.** Posvěcena 11. června 1899 farářem lysickým. Stála 212 korun, bez podstavce. Socha je poškozena (nemá kolem hlavy věnec s deseti hvězdami, jak byla v katalogu vyobrazena) a představuje Neposkvrněné početí Panny Marie – Immaculata.

8.) Kříž kamenný s Kristovým tělem na kamenném podstavci při silnici směrem na Zbraslavce na pozemku obecním Nese nápis:

“ Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. Matouš IX, 37“

Kříž dal postavit Jan Jariš roku 1876. Dříve zde stál kříž dřevěný, který byl již sešlý. Aloisie Setnicková Drnovice č. 19, dala tam přenést v roce 1920 kříž kamenný, který stával na hrobě na hřbitově .Obec ho dala svým nákladem opravit a farářem Krchňákem. 8. září 1920 byl za hojné účasti posvěcen“. **O tomto kříži se píše ve farní kronice a knize“ Drnovice v době dávné a nedávné“ od PhDr Bránského, ale nikdo o něm nic neví.**

9.) Kamenný kříž s Kristovým tělem dali nad kostel postavit František a Marie Alexovi v roce 1937. Na soklu je špatně čitelný nápis:

„Křesťanská duše, rozvažuj sobě, jak Kristus spásy dobývá tobě ke cti a chvále“

Kříž byl posvěcen 17. 10. 1937. Kříž opravila rodina Vlachova č. 21

10.) Směrem na Voděradý stojí kamenný kříž s Tělem Spasitelovým s nápisem:

„Pochválen buď Ježíš Kristus L.P. 1920“

11.) U silnice k Drnovicím od silnice E – 43, naproti mlýnu „Valcha“ stojí mramorový kříž s nápisem „*Já jsem cesta, pravda a život Jan 14,2*“

Po odstranění sochy sv. Antonína Paduánského dal na jeho místo kříž postavit pan Kunc z Voděrad.

Použitá literatura

Bránský Jaroslav PhDr. „Drnovice v minulosti dávné i nedávné.“

Farní kronika farnosti lysické